

29.08.2025.

Posl. broj: St-138/2014
PŽ-1913/2025-3

Vrhovni sud Republike Hrvatske
Trg Nikole Zrinskog 3
10000 Zagreb

putem:

Trgovački sud u Splitu
Sukoišanska 6
21000 Split

Stečajni

dužnik: SPORTSKI GRAD TPN d.o.o. u stečaju, OIB: 53703638008,
Split, Zrinsko Frankopanska 211

Podnositelji: I. UNICREDIT BANK AUSTRIA AG, Beč, Republika Austrija, OIB
88086096713, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u
Odvjetničkom društvu Madirazza & partneri d.o.o. u Zagrebu

II. Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10,
Zagreb, OIB: 92963223473, kojeg zastupa punomoćnik Dubravko
Čejka

P R I J E D L O G   Z A   D O P U Š T E N J E   R E V I Z I J E

punomoći
pravosudni ispit
prilozi

I. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, posl. br. St-138/2014, od
04.04.2025. (dalje: „**Prvostupanjsko rješenje**“) je pod. t. I. izreke odlučeno:

„Odluka skupštine vjerovnika od 4.travnja 2025., sadržaja koji glasi:

„Ovlašćuje se stečajni sudac da radi ostvarenja ciljeva stečajnog postupka
i zaštite interesa stečajnih vjerovnika, prekine postupak provođenje 4. e-
dražbe pred Finom, Identifikator nadmetanja: 48045 prema zaključku o prodaji
od 29. travnja 2024., time da prekid traje do dovršetka postupka pred Visokim
upravnim sudom RH posl.br. USOZ-124/2024.“, odbija se.“

Rješenjem Visokog trgovačkog suda RH, posl br. PŽ-1913/2025-3, od 01.07.2025.
(dalje: „**Drugostupanjsko rješenje**“) objavljenog na e-oglasnoj ploči

29.07.2025., a dostavljenog prema pravilima dostave u stečajnom postupku 01.08.2025., odnosno direktnom dostavom društvu Zagrebačka banka d.d. (dalje: „ZABA“) 01.08.2025., te 13.08.2025. društvu UNICREDIT BANK AUSTRIA AG (dalje: UCBA, zajedno: „Podnositelji“), žalba Podnositelja protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu, posl. br. St-138/2014, od 04.04.2025. (dalje: „Prvostupanjsko rješenje“) utvrđena je kao osnovana te je Prvostupanjsko rješenje preinačeno.

Drugostupanjski sud ustvrdio je da stečajni sudac ne može odbiti odluku skupštine vjerovnika, a na što su u žalbi osnovano ukazali žalitelji, ali je ustvrdio i da ako je koja od odluke skupštine vjerovnika u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika, da će stečajni sudac tu odluku ukinuti (t. 6. Drugostupanjskog rješenja). Drugostupanjski sud je zatim ukinuo Odluku skupštine vjerovnika od 04.04.2025.

PRILOZI: isječak s e-oglasne ploče, potvrde primitka Drugostupanjskog rješenja, Podnesak Grada Splita 12.03.2025., Podnesak 01.04.2025., Podnesak Grada Splita od 03.04.2025., Zapisnik sa skupštine vjerovnika 04.04.2025., Prvostupanjsko rješenje, Podnesak 08.04.2025., žalba od 14.04.2025., Drugostupanjsko rješenje

II. Ovime Podnositelji podnose prijedlog za dopuštenje revizije protiv Drugostupanjskog rješenja u cijelosti u smislu čl. 11. Stečajnog zakona ("Narodne novine" br. 44/96., 161/98., 29/99., 129/00., 123/03., 197/03., 187/04., 82/06., 116/10., 25/12., 133/12., 45/13., dalje: „SZ 2014“) i čl. 387. i čl. 400. Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 4/77., 36/77., 36/80., 6/80., 69/82., 43/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., "Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., dalje: „ZPP“) zbog pravnog pitanja važnog za odluku o sporu, i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni odnosno za razvoj prava kroz sudsku praksu, kao i zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava kojima su povrijeđena temeljna ljudska prava zajamčena Ustavom Republike Hrvatske ("Narodne novine" br. 56/90., 135/97., 8/98. - službeni pročišćeni tekst, 113/00., 124/00. - službeni pročišćeni tekst, 28/01., 41/01. - službeni pročišćeni tekst, 76/10., 55/01. - službeni pročišćeni tekst, 5/14., 85/10. - službeni pročišćeni tekst, dalje: „Ustav“) i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (Narodne novine - Međunarodni ugovori br. 18/97., 6/99. - pročišćeni tekst, 8/99 - ispr., 14/02., 1/06. i 13/17., dalje: „EKLJP“), kako je izloženo u nastavku.

III. Drugostupanjskim rješenjem ukinuta je Odluka skupštine vjerovnika od 04.04.2025. zbog navodne suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika (t. 9. i 9.1. obrazloženja Drugostupanjskog rješenja).

Obrazloženje suda je da sud ne može prekinuti stečajni postupak, a što bi de facto učinio kada bi stečajni sudac prekinuo postupak provođenja e-Dražbe do dovršetka postupka pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske poslovni broj Usoz-124/2024. Dalje obrazlaže da kada bi stečajni sudac prekinuo postupak javne dražbe do dovršetka navedenog postupka pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske, on bi time (za vrijeme trajanja tog prekida)

onemogućio vjerovnike stečajnog dužnika da u određenom vremenskom razdoblju dok traje prekid postupka namire svoja potraživanja, a što nije u skladu sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika.

IV. U vezi s gore navedenim Podnositelji predlažu dopustiti sljedeće revizijsko pitanje:

„Može li biti u interesu stečajnih vjerovnika da se prekine (ili zastane s/odgodi/obustavi) provedba postupka prodaje nekretnine stečajnog dužnika u stečajnom postupku?“

Preduvjeti za dopuštenost podnošenja revizije su da se podnosi protiv rješenja protiv kojeg je revizija dopuštena te da je riječ o važnom pravnom pitanju, odnosno da bi odluka o postavljenom pravnom pitanju bila važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi.

IV.I. Podnositelji ističu da poštuju stroži kriterij za dopuštenost revizije te se slažu s biti uloge Vrhovnog suda RH da se bavi pitanjima od posebnog značaja.

Podnositelji su svjesni da se rješenje kojim se ukida odluka skupštine vjerovnika ne nalazi u Katalogu rješenja iz Stečajnog zakona protiv kojih je dopuštena revizija, a koji je donesen na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 17.12.2018. (dalje: „**Katalog 2018**“), a proširen na sjednici održanoj 01.03.2021. (dalje: „**Proširenje Kataloga 2018**“, zajedno s Katalogom 2018: „**Katalog**“). Podnositelji naglašavaju da se Katalog ne može tumačiti kao parazakonodavni *numerus clausus* već orijentir koji sucima pomaže ocijeniti radi li se o rješenju protiv kojeg je moguće dopustiti reviziju u skladu s općim postulatima revizijskog uređenja.

Navedeno je razvidno iz primjera rješenja kojim je potvrđen stečajni plan. Rješenjem Vrhovnog suda RH od 16.02.2021. pod posl. br. Revd 169/2021 odbačen je prijedlog za dopuštenje revizije protiv rješenja kojim je potvrđen stečajni plan, međutim dva tjedna kasnije je Proširenjem Kataloga 2018 Vrhovni sud RH ocijenio je da je dopušteno podnijeti reviziju protiv takvog rješenja, iako u međuvremenu nije došlo do zakonodavnih promjena. Prema stajalištu Podnositelja bilo bi ispravno, u slučaju da su bile ispunjene ostale pretpostavke za dopuštenost revizije, dozvoliti istu već u postupku pod posl. br. Revd 169/2021 iako predmetno rješenje nije bilo obuhvaćeno Katalogom 2018.

Podnositelji ukazuju na to da je Katalog usvojen nastavno na pravno shvaćanje sa sedme sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 19. studenoga 2018. koje glasi:

"U ovršnom postupku i postupku osiguranja i stečajnom postupku dopuštena je revizija iz čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku protiv rješenja kojima je odlučeno o predmetu zahtjeva."

Shodno tome, ako je rješenjem odlučeno o predmetu zahtjeva, a što svakim meritornim rješenjem jest odlučeno, onda je protiv takvog rješenja dopušteno podnijeti reviziju (neovisno je li obuhvaćeno Katalogom ili ne).

Tako je prema stajalištu Podnositelja dopušteno podnijeti reviziju u konkretnom predmetu u kojem je odlučeno o pravima skupštine vjerovnika, odnosno stečajnih vjerovnika okupljenih u tom tijelu, a koja prava su zajamčena čl. 38.e SZ 2014, odnosno aktualnom, a na predmetni postupak neprimjenjivom, odredbom čl. 107. Stečajnog zakona ("Narodne novine" br. 71/15., 104/17., 36/22., 27/24., dalje: „SZ 2015“, zajedno s SZ 2014 dalje: „Stečajni zakon“).

Nadalje, budući da je osnovni cilj stečajnog postupka namirenje stečajnih vjerovnika, a koji time imaju najveći interes u provedbi stečajnog postupka, Stečajni zakon skupštini vjerovnika predviđa ključnu ulogu u stečajnom postupku. Samim time je od posebne važnosti osiguravanje te uloge koja se prvenstveno može ostvariti putem odluka koje se donose na skupštini vjerovnika.

Ako se negira ta ovlast vjerovnika (putem ukidanja odluke skupštine vjerovnika), značajno se povrjeđuju prava stečajnih vjerovnika, a koje povrede se često ne mogu sanirati u kasnijem tijeku postupka ili putem revizije protiv rješenja navedenih u Katalogu zbog nemogućnosti ulaganja žalbe protiv takvog rješenja sa žalbenog osnova prethodno nezakonito ukinute odluke skupštine. Nadalje, iz perspektive ciljeva stečajnog postupka ne bi bilo legitimno i razmjerno onemogućiti reviziju protiv rješenja koja mogu fundamentalno utjecati na tijek stečajnog postupka i položaj stečajnih vjerovnika, a istovremeno dopustiti reviziju protiv rješenja koja ne mogu utjecati na takav način. Primjerice, prema mišljenju Podnositelja neusporedivo je važnija odluka skupštine vjerovnika o imenovanju novog stečajnog upravitelja, a koja bi bila neosnovano ukinuta od strane suda, nego rješenje o konačnoj odluci o naknadi koja pripada stečajnom upravitelju, a shodno tome je izraženija i potreba za stajalištima Vrhovnog suda RH u vezi s njima. Navedeno je također u skladu sa stajalištima Europskog suda za ljudska prava (dalje: „ESLJP“) i Ustavnog suda RH prema kojima prava koja se štite EKLJP-om moraju biti „stvarna i djelotvorna, a ne teorijska i prividna“ (sintagma korištena npr. u odluci Ustavnog suda RH U-III-3778/2017). Nadalje je prihvaćeno da domaće pravo mora osigurati djelotvorne mehanizme prevladavanje nedosljednosti u praksi nacionalnih sudova (nedosljednost predmetne prakse će biti objašnjenja u IV.III.), a u suprotnom bi bilo povrijeđeno temeljno ljudsko pravo na pravično suđenje.

Slijedom navedenog, uzimajući u obzir da je Drugostupanjsko rješenje kojim se ukida Odluka skupštine vjerovnika od 04.04.2025. materijalnopravno rješenje o predmetu zahtjeva kojim se završava incidentalni postupak, kao i posebnu važnost skupštine vjerovnika i rješenja kojima se ukida odluka skupštine vjerovnika u stečajnom postupku, Podnositelji smatraju da je preduvjet iz čl. 400. ZPP-a, tumačen u skladu s načelima SZ-a 2014. i revizijskog uređenja, ispunjen.

IV.II. Drugi uvjet koji mora biti ispunjen jest da bi odluka o postavljenom pravnom pitanju bila važna za odluku u sporu.

Drugostupanjski sud je ukinuo Odluku skupštine vjerovnika od 04.04.2025. zato što je prekid prodaje navodno sam po sebi protivan interesu stečajnih vjerovnika. Shodno tome, Podnositelji smatraju nespornim da bi odluka o postavljenom pravnom pitanju bila važna za odluku u sporu.

IV.III. Posljednji uvjet koji mora biti ispunjen postavljen je alternativno, odluka o postavljenom pravnom pitanju treba biti ili važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi. U konkretnom slučaju oba zahtjeva su ispunjena.

Obrazloženje drugostupanjskog suda zašto ukida Odluku skupštine vjerovnika od 04.04.2025. jest da bi se prekidom (za vrijeme njegovog trajanja) onemogućilo vjerovnike stečajnog dužnika da u određenom vremenskom razdoblju namire svoja potraživanja te je zaključeno je da sud ne može prekinuti provođenja e-Dražbe (t. 9. Drugostupanjskog rješenja).

Navedeno objašnjenje je primjenjivo i na odluke o zastoju, odgodi ili obustavi (prije postupka ponovne prodaje) postupka prodaje nekretnine u stečajnom postupku, a slijedom čega Podnositelji smatraju prikladnim pozivati se na predmete gdje su bile u pitanju takve odluke, kao i zatražiti stajalište Vrhovnog suda RH o mogućnosti za opstojnost takvih odluka u stečajnom postupku.

U prevladavajućoj praksi trgovačkih sudova (uključujući i Visoki trgovački sud RH) postoji niz odluka (u prilogu), u kojima je smatrano da sud može prekinuti, zastati ili odgoditi postupak prodaje nekretnine u stečajnom postupku, odnosno u kojima se Stečajni zakon ne tumači na isti način kao u Drugostupanjskom rješenju.

PRILOZI: TS Pazin, Rješenje posl. br. St-198/17-47 od 17.10.2017.
TS Pazin, Rješenje posl. br. St-1080/16-81 od 28.06.2018.
TS Zagreb, Rješenje posl. br. St-6047/16 od 23.01.2019.
TS Varaždin, Zaključak posl. br. St-165/20-28 od 19.01.2022.
TS Zagreb, Rješenje posl. br. St-352/10-960 od 21.09.2022.
VTS RH, Rješenje posl. br. PŽ-4328/22-3 od 10.11.2022.
TS Pazin, Rješenje posl. br. St-155/22-74 od 23.05.2024.

Slijedom navedenog potrebno je dopustiti podnošenje revizije kako bi Vrhovni sud RH mogao u vezi s tim pitanjem ujednačiti primjenu prava i osigurati ravnopravnost svih u njegovoj primjeni.

Nadalje, osnovna premisa Odluke skupštine vjerovnika od 04.04.2025. i nekih od priloženih odluka (primjerice Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu pod posl. br. St-6047/16) jest ta da je u interesu vjerovnika sačekati s prodajom nekretnine do završetka drugog postupka vezanog za predmet prodaje, a nakon čega se može očekivati postizanje veće konačne kupoprodajne cijene. U konkretnom slučaju na zahtjev stečajnog dužnika se vodi postupak povodom zakonitosti odluke o komunalnoj naknadi, a koja je i prema mišljenju Podnositelja nezakonito previsoko postavljena te shodno tome odvrća potencijalne investitore.

Podnositelji ističu da je prema njihovom stajalištu upravo skupština vjerovnika ta koja bi trebala procijeniti je li prvenstveni interes vjerovnika brže ili potpunije namirenje, a da bi sud restriktivno trebao ukidati odluke skupštine vjerovnika i procjenjivati prepoznaje li bolje generalni interes vjerovnika od njih samih. U svakom slučaju Podnositelji smatraju da se navedene interese treba vagati u skladu s okolnostima konkretnog predmeta i da se ne može apsolutno zanemariti interes za potpunijim namirenjem, a forsirati brzo namirenje pod svaku cijenu.

Također se postavlja i pitanje primjene čl. 24. Pravilnika o postupku prodaje nekretnina u ovršnom postupku (koji se pravilnik primjenjuje i na stečajne postupke), a koji predviđa prekid i zastoj s provedbom postupka prodaje. U slučaju da je ispravan zaključak Drugostupanjskog rješenja da prekid postupka e-Dražbe nije dozvoljen u stečajnom postupku, onda je čl. 24. Pravilnika o postupku prodaje nekretnina u ovršnom postupku neprimjenjiv. U tom kontekstu je i Drugostupanjsko rješenje kontradiktorno jer u t.8. priznaje mogućnost prekida postupka provedbe prodaje nekretnine putem elektroničke dražbe dok u t.9. negira tu mogućnost.

Imajući navedene argumente u vidu, kao i broj postupaka prodaje nekretnina u stečajnim postupcima, a u kojima se pitanje probitačnosti prekida/odgode/zastoja prodaje javlja i može javiti u budućnosti, Podnositelji smatraju dobivanje odgovora Vrhovnog suda RH na postavljeno pitanje važnim za razvoj prava.

IV.IV. Budući da su ispunjeni svi uvjeti za dopuštenje revizije iz 387. ZPP-a Podnositelji predlažu da Vrhovni sud RH u što skorijem roku dopusti Podnositeljima podnijeti reviziju povodom pitanja „Može li biti u interesu stečajnih vjerovnika da se prekine (ili zastane s/odgodi/obustavi) provedba postupka prodaje nekretnine stečajnog dužnika u stečajnom postupku?“.

V. Podnositelji jednako tako ističu da im je Drugostupanjskim rješenjem povrijeđeno temeljno ljudsko pravo na pravično suđenje iz čl. 29. Ustava RH te pravo na pošteno suđenje iz čl. 6.1 EKLJP-a.

Budući da je izreka Drugostupanjskog rješenja proizašla iz t.9. (što slijedi iz teksta obrazloženja i činjenice da je sama izreka navedena u t.9.1. Drugostupanjskog rješenja), Podnositelji su svjesni da povreda temeljnih ljudskih prava prvenstveno treba biti povezana s tom točkom. Međutim, Podnositelji će obrazložiti grube povrede materijalnog i postupovnog prava iz t. 7. i 8. Drugostupanjskog rješenja jer takve povrede ukazuju na opću arbitrarnost pri postupanju drugostupanjskog suda.

Podnositelji će istaknuti takve povrede (iz t. 7. i 8.) i opreza radi za slučaj da bi Vrhovni sud RH smatrao da se temeljem zaključaka iz t. 7. ili t. 8. može ukinuti Odluka skupštine vjerovnika od 04.04.2025. Naime, u pravnoj teoriji navodi se da u načelu ne bi trebalo dopustiti reviziju protiv odluke obrazloženje koje sadržava više samostalnih argumenata, čak i ako bi u nekom od njih bilo sadržano važno pitanje osim ako sud rezervne argumente ne bi smatrao osnovanima (Bratković, M.: Revizija po dopuštenju, str. 171.). Iako Podnositelji smatraju da su i potencijalno rezervni argumenti doista neosnovani, Podnositelji ponovno ukazuju na to da iz samog Drugostupanjskog rješenja proizlazi da se izreka temelji samo na t. 9. (za t. 7. sud izričito

opravdano navodi da skupština takvu odluku nije donijela, a zbog čega pitanja iz t. 7. nisu niti predmetom spora), a eventualna pogreška suda pri obrazloženju Drugostupanjskog rješenja ne može ići na teret stranke (u usporedivom predmetu tako Ustavni sud RH u odluci od 04.07.2018. br. U-III/4451/2017).

V.I. Podnositelji povredu svog prava na pravično suđenje direktno povezanoj s t. 9. Drugostupanjskog rješenja prvenstveno temelje na arbitrarnosti i nedosljednosti u odlučivanju, kao i arbitrarnosti zbog nedosljedne sudske prakse, povredi prava na obrazloženu sudsku odluku i gruboj povredi materijalnog i postupovnog prava, a koje povrede su Podnositelji uvelike već detaljno obrazložili iznad. Podnositelji će također obrazložiti povredu prava na pravično suđenje zbog donošenja odluke iznenađenja.

Podnositelji smatraju nespornim iz gore iznesenog da Drugostupanjsko rješenje odudara od predominantne prakse koja prihvaća mogućnost prekida/odgode/zastanka s postupkom prodaje nekretnine u stečajnom postupku čime se stvara pravna nesigurnost i pravna nejednakost.

Dodatno, budući da su Podnositelji priložili dio takve prakse u prethodnom tijeku postupka, drugostupanjski je sud morao detaljno obrazložiti odudaranje od prakse i svoje stajalište da prekid e-Dražbe u okviru stečajnog postupka nije dopušten, dok je sud pružio samo paušalno obrazloženje da je brže namirenje (uvijek) u interesu vjerovnika.

Također je tim stajalištem protuslovio prethodnoj točki Drugostupanjskog rješenja u kojoj prihvaća mogućnost prekida prodaje nekretnina u stečajnom postupku.

U vezi s time Podnositelji citiraju Ustavni sud RH koji je u odluci br. U-III/5871/2021 naveo: „Zaključku da je određena odluka suda proizvoljna ponajviše doprinosi nedosljednost sudova u odlučivanju i nedostatnost razloga iznesenih u obrazloženju sudske odluke.“

Podnositelji također ukazuju da je pravo na pravično suđenje povrijeđeno i zbog nepoštivanja načela kontradiktornosti. Naime, „načelo kontradiktornosti nalaže da sudovi svoje odluke ne temelje na činjeničnim i pravnim elementima o kojima se nije raspravljalo tijekom postupka“ (ESLJP, Čepek protiv Češke, br. 9815/10, 5. rujna 2013.).

„Za pravičnost postupka ključno je, naime, da savjesnoj i brižljivoj stranci (diligent party) bude razumno predvidivo (reasonably foreseeable), s obzirom na sve ono što su tijekom postupka iznijele stranke i sud, što će sve sud uzeti u obzir u odlučivanju. Sud će, dakle, donijeti presudu iznenađenja i time povrijediti pravo stranke na kontradiktorno raspravljanje ako na spor, ne omogućivši prethodno strankama da se o tome izjasne, primijeni pravna pravila i/ili njihovo tumačenje razvijeno u sudskoj praksi koje savjesna i brižljiva stranka s obzirom na dotadašnji tijek postupka nije mogla razumno očekivati... Svakoj stranci mora, naime, biti omogućeno da se u postupku izjasni o svim relevantnim činjeničnim i pravnim aspektima spora koje je tijekom postupka iznijela protivna stranka, ali i sud ex officio. Međutim, dokle god savjesna i brižljiva stranka pravnu ocjenu spora može razumno predvidjeti, a to je najčešće slučaj, sud je ne mora unaprijed priopćiti

strankama da bi prevenirao presudu iznenađenja. To bi ipak bio dužan učiniti ako, primjerice, namjerava odstupiti od ustaljene sudske prakse ili od pravnih stajališta koja je ranije tijekom postupka, izrijekom ili konkludentno, bio nagovijestio, zatim u nekim pravno zamršenim predmetima ili u predmetima u kojima se javljaju pravna pitanja u vezi s kojima nema sudske prakse. Ako to ne bi učinio, presuda koju bi donio bila bi presuda iznenađenja. Nju, naime, nije mogla razumno predvidjeti ni savjesna i brižljiva stranka...**Zato bi protiv preinačujuće presude žalbenog suda koja je ujedno i presuda iznenađenja** (a to, dakako, nije svaka preinačujuća presuda žalbenog suda) **Vrhovni sud u povodu prijedloga svakako trebao dopustiti reviziju.** Ako bi to propustio učiniti revizijski sud, iznenađenoj bi stranci zaštitu trebali pružiti Ustavni sud i Europski sud za ljudska prava." (Bratković, M.: Preinačujuća presuda i presuda iznenađenja, str. 9, 28).

U konkretnom je predmetu drugostupanjski sud donio odluku iznenađenja jer je svoju odluku utemeljio na pravnom shvaćanju koje nije bilo raspravljano u dosadašnjem tijeku postupka. Naime, drugostupanjski je sud zauzeo shvaćanje da je prekid prodaje navodno uvijek (automatski) protivan interesu stečajnih vjerovnika dok je u prethodnom tijeku postupka načelno prihvaćena mogućnost prekida postupka prodaje, a presudnim se smatralo pitanje oportuniteta u postupku pred sudom. Tako je u Prvostupanjskom rješenju zauzeto (prema mišljenju Podnositelja pogrešno) stajalište da je moguće da će se i bez prekida postupka prodaje stečajni vjerovnici adekvatno namiriti, a slijedom čega sud nije donio rješenje o prekidu postupka prodaje („nitko pa ni sud nema saznanja koliko će iznositi najpovoljnija ponuda za predmetnu imovinu stečajnog dužnika“, t.18. Prvostupanjskog rješenja). Shodno tome su Podnositelji zahtjeva opravdano uzeli kao neprijeporno da se načelno može odrediti prekid postupka prodaje u stečajnom postupku (ako bi to bilo u interesu stečajnih vjerovnika u konkretnom postupku) te nisu smatrali potrebnim posebno argumentirati navedeno, a niti su bili pozvani na to od strane drugostupanjskog suda (npr. u skladu s čl. 362. ZPP-a).

Slijedom navedenog Podnositelji smatraju da je t.9. Drugostupanjskog rješenja povrijeđeno više aspekata prava na pravično suđenje te predlažu dopustiti reviziju u ovom predmetu.

V.II. U t. 8. Drugostupanjskog rješenja počinjenja je gruba povreda materijalnog i postupovnog prava i time povreda zabrane proizvoljnosti.

Drugostupanjski sud pozivajući se na odredbu članka 24. stavka 1. Pravilnika o postupku prodaje nekretnina u ovršnom postupku navodi da „skupština vjerovnika kao tijelo stečajnoga postupka ne može „ovlastiti“ stečajnog suca da poduzme određenu radnju (u konkretnom predmetu, da prekine postupak provođenja elektroničke javne dražbe) niti je stečajni sudac to dužan učiniti na temelju takve odluke skupštine vjerovnika, a kako to pogrešno smatraju žalitelji. Upravo suprotno mišljenju žalitelja, a kako je to osnovano na skupštini vjerovnika istaknuo zastupnik vjerovnika Republike Hrvatske, kada bi sud morao obustaviti prodaju po odluci skupštine vjerovnika (odnosno kada bi on po odluci skupštine vjerovnika morao prekinuti postupak provođenja javne dražbe pred Financijskom agencijom) tada sud kao tijelo postupka ne bi ni trebalo postojati“.

Podnositelji ne spore da je u skladu s Pravilnikom o postupku prodaje nekretnina u ovršnom postupku sud taj koji treba donijeti i dostaviti rješenje o prekidu FINA-i. Međutim, Drugostupanjskim rješenjem potpuno je relativizirana funkcija skupštine vjerovnika i cilj i načela stečajnog postupka.

Stečajni postupak vodi se radi namirenja stečajnih vjerovnika te se radnje u njemu poduzimaju s tim ciljem. Drugim riječima, ako bi (privremeni) prekid provedbe prodaje nekretnine u stečajnom postupku bio u interesu stečajnih vjerovnika onda bi se trebao odrediti. Upravo zato je i skupština vjerovnika donijela u konkretnom predmetu odluku kojom ovlašćuje stečajnog suca donijeti formalno potrebnu odluku po kojoj može postupiti FINA.

Drugostupanjski sud navodi da kada bi stečajni sudac morao po odluci skupštine vjerovnika prekinuti postupak provođenja javne dražbe pred FINA-om tada sud kao tijelo postupka ne bi ni trebalo postojati. Navedeni zaključak je pogrešan, stečajni sudac u skladu sa zakonom treba paziti je li takva odluka u skladu s zajedničkim interesom vjerovnika (u t.9. Drugostupanjskog rješenja pogrešno je zaključeno da nije).

Međutim, prema stajalištu Podnositelja, u slučaju da je takva odluka u skladu sa zajedničkim interesom vjerovnika, onda stečajni sudac doista treba postupiti u skladu s tom odlukom i ciljem stečajnog postupka i donijeti formalno potrebnu odluku. U skladu s time su primjerice priložena postupanja Trgovačkog suda u Pazinu (Zaključak posl. br. St-155/2022-74) i Trgovačkog suda u Rijeci (Rješenje St-363/2013-69).

Navedeno je u skladu i s adekvatnom primjenom pravila ovršnog postupka, preciznije čl. 69. st. 1. u kojem je predviđeno da „Ako se ovrhovoditelj suglasi s prijedlogom ovršenika o odgodi ovrhe, odnosno ako se ovrhovoditelj i ovršenik suglase s prijedlogom treće osobe o odgodi ovrhe, sud će odgodu odrediti ne ispitujući postoje li za to propisane pretpostavke“. Naime, u stečajnom postupku nema sukoba interesa između stečajnih vjerovnika i stečajnog dužnika što je vidljivo i iz odredbe Stečajnog zakona prema kojoj je stečajni upravitelj kao zastupnika stečajnog dužnika dužan unovčiti imovinu stečajne mase u skladu s odlukama skupštine vjerovnika.

Slijedom navedenog, ako je u interesu stečajnih vjerovnika prekinuti/odgoditi/zastati s postupkom provedbe prodaje nekretnine te oni donesu takvu odluku na skupštini vjerovnika onda stečajni sudac treba postupati u skladu s istom.

V.III. U t. 7. Drugostupanjskog rješenja počinjeno je više grubih povreda materijalnog i postupovnog prava i povreda zabrane proizvoljnosti, a iz razloga kako slijedi.

Podnositelji prvenstveno ukazuju na to da zaključak suda da bi se u odnosu na dio imovine stečajnog dužnika **(pokretnine na kojima ne postoji razlučno pravo)** mogla primijeniti odredba članka 229. stavka 4. Stečajnog zakona, to jest da su stečajni vjerovnici (ali samo u odnosu na imovinu za koju ne postoji razlučno pravo) **mogli najkasnije na izvještajnom ročištu odrediti drugačiji način i uvjete prodaje, a oni to očito nisu tada učinili, već su se štoviše prema zapisniku od 26. travnja 2024. sa str. 1918.-1921. spisa**

suglasili da se (i ta) imovina proda kao cjelina u stečajnom postupku, pa zato ni u odnosu na tu imovinu oni na skupštini vjerovnika više ne mogu određivati drugačiji način prodaje.

Podnositelji smatraju takav zaključak očito grubom povredom prava jer je čl. 38.e SZ 2014 izričito navedeno da je skupština vjerovnika ovlaštena na **izvještajnom ročištu ili kojem kasnijem ročištu** odlučiti o načinu i uvjetima unovčenja imovine stečajnog dužnika (u bitnom isto u čl. 107. SZ 2015). U vezi s time Podnositelji citiraju rješenje Trgovačkog suda u Rijeci od 14.04.2022. posl. br. R1-52/2022 „Osim toga se dodaje da **stečajni vjerovnici nisu vezani za svoje prethodne odluke koje su donijeli u tijeku stečajnog postupka s obzirom na odredbu čl. 107. st. 3. SZ-a**, koja propisuje da vjerovnici svoje odluke mogu izmijeniti na kasnijim ročištima skupštine vjerovnika. Stoga je dužnost stečajnog upravitelja bila postupiti po odluci skupštine vjerovnika od 17. veljače 2022.“

Nadalje je u t.7. Drugostupanjskog rješenja navedeno da skupština vjerovnika ne može svojom odlukom odrediti drugačiji način i uvjete prodaje te imovine od onih koje je odredio sud u skladu s čl. 247 SZ 2015 zato što je Stečajni zakon *lex specialis* te da se Podnositelji ne mogu pozivati na odredbu članka 97. stavka 6. Ovršnog zakona.

Podnositelji su u prethodnom tijeku postupka detaljno obrazložili zašto se ne slažu s primjenom takvog stajališta na predmetni slučaj. U bitnome Podnositelji izlažu da je drugostupanjski sud ignorirao dio odredbe koji propisuje da se na odgovarajući način primjenjuju pravila ovršnog postupka u ovrsi na nekretnini (isto tako i čl. 97. st. 6.). Drugim riječima, odgovarajuća primjena pravila ovršnog postupka u ovom pitanju znači da stečajni vjerovnici mogu odlučiti o drugačijem načinu prodaje imovine opterećene založnim pravom. Takvo je shvaćanje potvrdio i Ustavni sud Republike Hrvatske u ocjeni ustavnosti odredbe o minimalnoj prodajnoj cijeni od 1,00 HRK iz čl. 247. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15. i 104/17.), kao i Ministarstvo pravosuđa Republike Hrvatske koje je u predmetnom postupku na zahtjev Ustavnog suda RH upravo time obrazložilo ustavnost odredbe čl. 247. st. 1. SZ 2015. Ispravno tumačenje predmetnih odredbi Stečajnog zakona zauzeto je u priloženim odlukama od strane Trgovačkog suda u Pazinu (Rješenje posl. br. St-198/2017-47) i Trgovačkog suda u Rijeci (Rješenje posl. br. St-363/2013).

Podnositelji su istaknuli da je smisao onemogućavanja skupštine vjerovnika da odlučuje o uvjetima i načinu prodaje imovine stečajnog dužnika opterećene razlučnim pravom (što je prema stajalištu Podnositelja primjenjivo tek na predmete započete u vrijeme važenja SZ 2015) zaštita razlučnih vjerovnika od odluka skupštine vjerovnika o uvjetima i načinu prodaje koja bi bila protivna interesima razlučnih vjerovnika, a koji su prvenstveno zainteresirani za prodaju takve imovine i koji načelno niti nemaju pravo sudjelovati u radu skupštine vjerovnika. Međutim, u slučajevima kada su razlučni vjerovnici suglasni s odlukom skupštine vjerovnika protivno je svrsi zakona tumačiti odredbe na način da šteti osobama koje stečajni zakon upravo želi zaštititi, odnosno onemogućiti drugačiji način i uvjete prodaje imovine stečajnog dužnika koja bi bila sukladna interesima (stečajnih i) razlučnih vjerovnika.

U ustavnosudskoj praksi ustaljeno je stajalište prema kojem je zadaća sudova tumačiti pravne norme polazeći od cilja i svrhe propisa te u skladu s tako utvrđenom svrhom primijeniti mjerodavnu normu u skladu sa specifičnim okolnostima konkretnog slučaja. Mehaničkom primjenom pozitivnog prava bez uzimanja u obzir konteksta povrijeđuje se imperativ razumnosti i pravičnosti. U takvim je slučajevima riječ o pretjeranom formalizmu protivnom Ustavu, a što je potvrđeno primjerice u odlukama br. U-2184/2009, U-III-3817/2009 i U-III-6288/2013.

Budući da drugostupanjski sud nije uzeo u obzir smisao predmetnih odredbi Podnositeljima je povrijeđeno pravo na pošteno suđenje zbog očito grube povrede prava i pretjeranog formalizma (povrijeđeno je i pravo na obrazloženu odluku jer sud nije analizirao smisao odredbi, a na koji mu je prethodno ukazano).

V.IV. Prema čl. 385. ZPP-a Vrhovni sud RH će dopustiti reviziju i ako stranka učini vjerojatnim da joj je u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka ili pogrešne primjene materijalnog prava povrijeđeno kakvo temeljno ljudsko pravo zajamčeno Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i da se stranka na te povrede, ako je to bilo moguće, već pozivala u nižestupanjskom postupku.

Podnositelji ističu da zaključuju da smatraju nedvojbenim da im je Drugostupanjskim rješenjem povrijeđeno temeljno ljudsko pravo na pravično suđenje iz čl. 29. Ustava RH te prava na pošteno suđenje iz čl. 6.1 EKLJP-a.

Vezano za pozivanje na te povrede u nižestupanjskom postupku, Podnositelji ističu da je takva mogućnost bila ograničena jer je njihova žalba Drugostupanjskim rješenjem utvrđena osnovanom, a Prvostupanjsko rješenje preinačeno, a koje rješenje predstavlja odluku iznenađenja. Ipak, iz nižestupanjskog postupka vidljivi su ključni argumenti iz kojih proizlaze propusti suda (u interesu stečajnih vjerovnika je prekinuti postupak do dovršetka postupka pred Visokim upravnim sudom RH posl.br. USOZ-124/2024. te da skupština vjerovnika ima pravo donijeti predloženu odluku i u skladu s njom se trebalo biti postupati).

VI. Slijedom svega navedenog Podnositelji smatraju nužnim dopuštanje revizije jer bi se u suprotnom prolongirala povreda temeljnih ljudskih prava, prouzročila pravna nesigurnost i smanjilo povjerenje u pravosuđe te Vrhovni sud RH ne bi postupio u skladu sa svojom funkcijom i propustio bi dati odgovor na važno pravno pitanje, odluka o kojemu je važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi.

UNICREDIT BANK AUSTRIA AG
po punomoćniku

Zagrebačka banka d.d.
po punomoćniku Dubravko
Čejka